

Panys de marçall 261 - 6^e A - B (13)

Arbc/1625
UAB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Bernal, 1er. de juny de 1972

Estimats i recordats amics:

No sabeu com ha estat llarg aquest lapse de silenci per a nosaltres! No penseu pas que us hagim oblidat pel fet de no escriure-us. Com recordareu, quan encara ereu per aquí, la mare de la Isabel era al llit malalta i del llit mai no es lleva. Com que sempre plou sobre mullat, l'acabament de l'activitat de l'empresa on treballa sumat a la crítica situació d'aquest país m'obre una perspectiva ben fosca. Tot plegat ha estat prou amarg perquè no tingués ganes d'escriure a ningú. Dispenseu-me.

Més o menys he anat sabent com us anaven les coses a través de l'Iu. He sabut de la darrera prohibició i s'ha encès la meua ira, (abrandat, hauria de dir, per tal com la meua ira mai no s'apaga); el dia que enterrevem la meua sogra, vaig rebre una carta de l'amic Manent en la qual em comunicava que la censura s'havia carregat, per segona vegada, el meu llibre sobre el teatre català de postguerra. Com pot apagar-se mai la nostra ira?

Suposo que devieu veure la nota a "Serra d'Or" i l'interviu a "Ressorgiment"; en canvi, En Garcia Grau em va dir que la nota que vaig fer per a "Oriflana" havia arribat tard (!)

És imminent, segons que sembla, l'aparició del disc i, si tot va bé, en farem la presentació a Obra, presentació "oficial", car els editors diuen que invitaran la gent de premsa, etc. Segons sembla, també, els d'Artes y Ciencias volen portar en Raimon... Va de bo, per tal com ens van preguntar quantes entrades podríem vendre nosaltres. Ja us ho deu haver escrit la Nuri, oi? Si de nosaltres depen, direm que en podem vendre deu mil, d'entrades; el cas és que vinguen. Vosaltres assegureu-vos que us paguin. Podeu creure que només de pensar que existeix una possibilitat que puguen venir altre cop s'esvaeixen totes les boires i ens torna l'alegria al cos.

Desitgem que, malgrat els embats dels mals vents, no deixis de produir, Raimon. L'altre dia vaig escoltar, en una cinta que va enviar l'Iu, unes cançons d'en Quico que em sembla que són del darrer disc. Boníssimes! Encara que no els coneixem, doneu-los records i, si us plau, feu-los extensius a l'Iu i la seva muller. La Gloria i en Xavier us envien un cabas de petons i reben una forta abraçada dels vostres